

Ella Lehmus

X-MEEDIO

Tie pimeydestä valoon

X-MEEDIO

Ella Lehmus

X-MEEDIO

Tie pimeydestä valoon

© 2022 Ella Lehmus

Kannen suunnittelu: Ella Lehmus /Canva

Sisuksen taitto: Ella Lehmus

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-6891-4

Y K S I

Lapsesta asti vaistosin ja tiesin asioita. Äitini kertoi, että 2-vuotiaana luetteloin tulevia asioita ja niitä sitten tapahtuikin. Toisinaan aivan muutaman tunnin kuluttua.

Eräänä päivänä olin hokenut, että äitini sisar tulee tyttärensä kanssa kylään. Meillä ei ollut puhelinta, eikä vierailusta oltu sovittu. Hassua, mutta muistan tuon.

Istuin sängyllä, jonka päällä oli sinapin värinen päiväpeite. Minulla oli valkoisen sukkahousut jalassa. Minun piti vain hokea: Anni ja Minttu tulevat kylään. Anni ja Minttu tulevat kylään. Tätä jatkoin ja jatkoin. Äitini oli jo vähän tuskastunut tuohon hokemiseen. Kului tovi ja Anni ja Minttu olivat ovemme takana. He asuivat 25 kilometrin päässä meistä, eli he olivat lähteneet jo silloin kun aloin tuota hokea.

Muistan paljon asioita varhaislapsuudestani ja äitini aina sanoikin, ettei se voisi olla totta.

Olin vuoden ikäinen, kun minulle nousi yli 40 asteen kuume. Kuumemittari ei enää riittänyt ja isä oli naapurista soittanut lääkärin meille. Kerroin tuosta illasta äidilleni vuosikymmeniä myöhemmin ja hän oli hämmästynyt.

– Silloin satoi, oli oikea koiranilma. Sade piiskasi olohuoneen ikkunaan tosi kovaa, aloitin. Makasin olohuoneen ruskealla kangassohvalla punaisen peitteen päällä kasvot ikkunaa kohti. Minä kyllä näin koko huoneen kerralla, ihan kuin olisin ollut katon rajassa samaan aikaan kun makasin tuossa sohvalla. Sitten isä kävi laittamassa ulkovalon ja kohta mustakaapuinen mies tuli ulko-ovesta sisään, jatkoin tarinaa ja äiti herkesi kuuntelemaan tarkemmin.

– Tuolla miehellä oli musta hattu ja musta viitta ja kädessään musta suuri laukku. Hänellä oli stetoskooppi, jossa oli mustaa ja kiiltävää. Se tuntui todella kylmältä, muistelin.

– Ei kukaan ole sinulle Ella kertonut tuota, äiti tokaisi. – Miten sinä VOIT muistaa tuon? hän ihmetteli.

– En minä tiedä, muistan vain, varsin elävästi, vastasin.

– Lääkärillä tosiaan oli musta hattu ja musta sadeviitta ja silloin satoi aivan vimmatusti, äiti

kertoi ja ihmetteli samalla. Ja sinulla oli yli 40 asteen kuume ja sait kouristuksia.

Ollessani noin 8-vuotias heräsin huoneestani talomme yläkerroksessa, enkä saanut enää unta.

Lähdin hiipimään alakertaan aikeissa mennä äidin ja isän huoneeseen ja pyytää päästä sinne loppuyöksi. Hiivin portaat alas ja jatkoin eteiseen.

Eteisestä pääsi keittiöön ja keittiöstä äidin ja isän makuuhuoneeseen. Minulla oli sininen yöpaita, jossa keltaisia leijonan kuvia. Jäin eteisen ja keittiön väliseen ovensuuhun miettimään olenko liian vanha, jotta voisin pyytää päästä isän ja äidin kanssa nukkumaan. Mutta siinä samassa näin itseni jo keittiön ja vanhempien makuuhuoneen ovella puhua sopertamassa, etten saa unta. Katselin itseäni tuosta viiden metrin päästä ja minua nolotti. Minua siis nolotti, mitä tein siellä, kun olin oikeastaan vasta miettinyt menemistä. Osa minua seisoj toisella ovella ja osa siellä vanhempien makuuhuoneen ovella.

Nämä tapahtumat hämmensivät lähipiiriäni, mutta minulle ne olivat aivan tavallisia. Niiden kertominen myöhemmin sai tietyt piirit vakuuttumaan siitä, että minulla oli näkijän taitoja. syntymälahjana.

Olin 11-vuotias, kun isäni sairastui vakavasti. Keräsin luonnosta lehtiä ja murskasin niitä ja uutin veteen. Sitten kaadoin nesteen siniseen lasipulloon ja ajattelin sen parantavan isän. Säilytin pientä

Tosipohjainen, pysäyttävä tarina siitä, kun luulee pimeyttä valoksi. Kun löytää totuuden, vaikka luuli sen jo löytäneensä.

Erityisherhän Ellan perimmäisenä tarkoituksena oli henkinen kasvu, itsetuntemus, sisäinen rauha ja oman voiman löytäminen. Matka vei syvälle uushenkisyyteen, New Ageen ja spiritualismin maailmaan viidentoista vuoden ajan.

Sitten tapahtui jotain, joka muutti kaiken.

Ellan tositarina on myös eräänlainen kasvutarina, joka antaa ajattelemisen aihetta niille, jotka harkitsevat henkiselle polulle lähtemistä, mutta erityisesti niille, jotka ovat jo siellä.

Tarinasta voivat ottaa kopin myös kirkon hengellisissä viroissa toimivat.

